

Ročník 7.
číslo 10

október 2014

príspevok 0,30 €

FARSKÝ INFORMÁTOR

mesačník farnosti Nacina Ves

Vyhlásenie Konferencie biskupov Slovenska o konaní II. Národného pochodu za život

Národný pochod za život, ktorý sa uskutočnil v minulom roku v Košiciach ukázal, že na Slovensku žije mnoho ľudí, ktorým záleží na ochrane života od počatia po prirodzenú smrť, na ochrane rodiny a manželstva. Sme povzbudení svedectvami, ktoré denne vydávajú mnohí statoční ľudia pri výchove detí, obrane života, manželstva a rodiny v celej našej vlasti. Podpisy státisícov ľudí v petícii za referendum o ochrane rodiny, ktorí vo svojom svedomí rozoznávajú význam prirodzených hodnôt, nás zaväzuje usilovať sa, aby každý človek v tejto krajine mohol žiť pokojne a dôstojne bez vplyvu ideológie, ktoré sú proti kultúre života.

Na základe podnetov mnohých osôb a mimovládnych organizácií sme sa rozhodli spolu s nimi pozvať všetkých veriacich a ľudí dobre vôle na II. Národný pochod za život.

*Uskutoční sa v nedeľu 20. septembra 2015
v Bratislave.*

Pozývame všetkých obyvateľov Slovenska, mimovládne organizácie, farnosti a spoločenstvá, aby svojou účasťou na príprave a priebehu II. Národného pochodu za život vyjadrili svoj postoj a podporu týmto prirodzeným hodnotám.

Marianka, 17. septembra 2014

1. 10.
sv. Terézia z Lisieux, panna a učiteľka Cirkvi
2. 10.
sv. anjeli strážcovia
3. 10.
sv. Maximián;
sv. Dionýz Aeropagita
4. 10.
sv. František Assiský
- 5. 10.**
sv. Placidus, mučeník;
sv. Mária Faustína, panna
6. 10.
sv. Bruno, kňaz;
sv. Viera, mučenica
7. 10.
Panna Mária Ružencová;
sv. Justína, panna a mučenica
8. 10.
sv. Pelágia, panna a mučenica
9. 10.
sv. Dionýz, biskup, a spoločníci, mučeníci;
sv. Ján Leonardi, kňaz
10. 10.
sv. František Borgiáš;
sv. Daniel Comboni
11. 10.
sv. Ján XXIII., pápež
- 12. 10.**
sv. Maximilián, biskup;
sv. Sefarín, rehoľník
13. 10.
sv. Koloman;
sv. Eduard
14. 10.
sv. Kalixt I., pápež a mučeník
15. 10.
sv. Terézia od Ježiša (z Avily), panna a učiteľka Cirkvi;
sv. Tekla
16. 10.
sv. Hedviga, rehoľníčka;
sv. Mária Margita Alacoqueová, panna
17. 10.
sv. Ignác Antiochijský, biskup a mučeník
18. 10.
sv. Lukáš, evanjelista
- 19. 10.**
sv. Ján de Brébeuf a Izák Jogues, kňazi, a spoločníci, mučeníci;
sv. Pavol z Kríža, kňaz
20. 10.
sv. Vendelín
21. 10.
sv. Hilarion;
sv. Uršula
22. 10.
sv. Salome;
sv. Kordula
23. 10.
sv. Ján Kapistránsky, kňaz

Slová Sv. Otca

Čítam si evanjelium, aby som stretol Ježiša?

Evanjelium sa neohlasuje múdrymi presvedčivými slovami, ale s pokorou, pretože silou Božieho slova je Ježiš sám. Komentujúc liturgické čítania dňa (1 Kor 2,1-5 a Lk 4,16-30) Svätý Otec vysvetlil, čo je Božie slovo a ako ho prijať. Ako povedal, svätý Pavol v liste Korintňanom pripomína, že pri ohlasovaní evanjelia si nezakladal na presvedčivých a múdrych slovách:

„Pavol hovorí: ‚Ale ja som neprišiel k vám, aby som vás presvedčal argumentmi, slovami, či krásnymi obrazmi... Nie, prišiel som iným spôsobom, iným štýlom. Prišiel som poukázať na Ducha Svätého a jeho moc. Aby sa vaša viera nezakladala na ľudskej múdrosti, ale na Božej moci.‘ Takže Božie slovo je niečo iné, ako ľudské slovo, múdre, vedecké, filozofické slovo. Nie. Je to niečo odlišné. Prichádza iným spôsobom.“

Je to ako v prípade Ježiša, keď vysvetľuje Písma v synagóge v Nazarete, kde vyrastal. Jeho krajanovia ho spočiatku obdivujú za jeho slová, ale potom ich zachváti hnev a chcú ho zabiť. „Prešli z jedného extrému k druhému, pretože Božie slovo je niečo iné ako slovo človeka“ – povedal Svätý Otec. Boh sa k nám naozaj prihovára v Synovi, teda „Božie slovo je Ježiš, Ježiš sám“ a Ježiš „je dôvodom pohoršovania sa. Kristov kríž je pohoršením. A toto je moc Božieho slova: Ježiš Kristus, Pán. A ako máme prijať Božie slovo? Tak ako prijímame Ježiša Krista. Cirkev nám hovorí, že Ježiš je prítomný vo Svätom písme, v jeho slove“. Z tohto dôvodu je také dôležité, aby sme si počas dňa prečítali úryvok z evanjelia, dodal pápež a pokračoval:

„Prečo? Aby sme sa učili? Nie! Aby sme stretli Ježiša, pretože Ježiš je skutočne prítomný vo svojom slove, v svojom evanjeliu. Zakaždým, keď čítam evanjelium, stretnem Ježiša. Ale ako prijmem toto Slovo? Musíme ho prijať tak, ako prijímam Ježiša, teda s otvoreným srdcom, s pokorným srdcom, s duchom blahoslavenstiev. Pretože Ježiš prišiel takto, v pokore. Prišiel v chudobe. Prišiel skrze pomazanie Ducha Svätého.“

„On je sila, je slovom Boha, pretože je pomazaný Duchom Svätým. Aj my, ak chceme počuť a prijať Božie slovo, musíme sa modliť a prosiť Ducha Svätého o toto pomazanie srdca, ktoré je

pomazaním blahoslavenstiev, o srdce, ako je srdce blahoslavenstiev,“ povedal Svätý Otec:

„Urobí nám dobre, keď si počas dnešného dňa budeme klásť otázku: Ako prijímam Božie slovo? Ako nejakú zaujímavosť? - ‚Kňaz dnes o tom kázal... ako zaujímavo! Aký je múdry tento kňaz!‘ – Alebo ho prijmem jednoducho preto, že je tu živý Ježiš, jeho slovo? A som schopný – venujte pozornosť tejto otázke! – som schopný kúpiť si malé Evanjelium? – nestojí veľa – kúpim si malé Evanjelium a budem ho nosiť vo vrecku, v taške, a keď v priebehu dňa môžem, prečítam si úryvok, aby som tam stretol Ježiša? Tieto dve otázky nám osožia. Pán nech nám pomôže.“

Nesúďme druhého, prosme za neho pred Bohom

Kto súdi brata, robí chybu a skončí tak, že bude súdený tým istým spôsobom, upozornil pápež. Boh je jediný sudca a kto je súdený, vždy bude môcť rátať s obranou zo strany Ježiša, ako svojho prvého obhajcu, a tiež zo strany Ducha Svätého. Ten, kto súdi svojho brata, si podľa slov Svätého Otca uzurpuje miesto a rolu, ktorá mu nepatrí. Zároveň je toto súdenie jeho vlastnou porážkou, lebo skončí ako obeť svojho vlastného nedostatku milosrdenstva. Po čítaní evanjelia (Mt 7,1-5) o smietke a brvne v oku pápež František zdôraznil, že osoba, ktorá súdi, robí chybu, pletie si veci a speje k vlastnej porážke, lebo si privlastňuje miesto Boha, ktorý jediný je sudcom. Označenie „pokrytci“, ktoré Ježiš viackrát použil na adresu zákonníkov, je v skutočnosti aktuálne pre každého. Ako povedal Svätý Otec, ten, kto súdi, robí to hneď, na rozdiel od Boha, ktorý si na vynesenie súdu necháva čas.

„Preto ten, kto súdi, robí chybu. Jednoducho preto, že sa stavia na miesto, ktoré mu nepatrí. Ale nielen že robí chybu, ale tiež je popletený. Je tak znepokojený tým, čo chce súdiť, tou osobou, tak veľmi je tou myšlienkou prenasledovaný, že mu tá smietka nedá

Milé deti,
verím, že pre vás nebolo ťažké vyriešiť tajničku, v ktorej sa ukrývali názvy dvoch sviatostí – krst a sviatosť zmierenia. Iste ste správne určili, že sú to sviatosti mŕtvych, pretože práve tieto oni nám dávajú nový život, môžeme ich prijať v stave, keď sme duchovne mŕtvi kvôli hriechu. Všetky ostatné sa smú prijímať len vtedy, keď sme v stave posväcujúcej milosti, teda ak našu dušu neťažá smrteľný hriech.

Prvou a najpotrebnejšou sviatosťou, bez ktorej by sme nemohli prijať žiadnu inú, je krst.

Sviatosť krstu ustanovil Pán Ježiš slovami: „Chodte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Duchu Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal“ (Mt 28,19-20).

Na prijatie tejto sviatosti si málokto z nás pamätá, pretože býva zvykom krstíť deti krátko po narodení. Nie je to preto, aby sme si to nepamätali, ale preto, aby sme hneď po narodení boli zbavení dedičného hriechu a včlenení do

spoločenstva veriacich - do Cirkvi. Ak býva človek pokrstený neskôr, je zbavený nielen dedičného hriechu, ale tiež všetkých hriechov, ktoré spáchal. Od chvíle krstu sa každý z nás stáva adoptovaným Božím dieťaťom, stávame sa synmi a dcérami Nebeského Otca a získavame nárok na pomáhajúcu milosť, aby sme dokázali obstáť v skúškach života. Krst do našej duše vtlačá nezmazateľný duchovný znak, ktorý znamená, že patríme Kristovi. Možno ste si doposiaľ ani neuvedomili, koľko dobrých účinkov má pre nás táto sviatosť.

Krst môže prijať každý nepokrstený človek. Nie je teda možné krstíť CD, knihy, budovy atď., ako to mnohokrát počujeme v televízii alebo rádiu. Krstíť môže každý, dokonca aj ten, kto sám nie je pokrstený, ale musí mať správny úmysel. Lenže takémuto vysluhovaniu hovoríme mimoriadne a deje sa to naozaj len vo výnimočných prípadoch. Obyčajne túto sviatosť vysluhuje ten, kto má kňazské svätenie – teda biskup, kňaz alebo diakon. Pri vysluhovaní krstu je potrebná krstná voda. Sviatosť sa udeľuje liatím vody na hlavičku dieťaťa (alebo dospelého) a vyslovením slov: (Meno), ja ťa krstím v mene Otca i Syna i Duchu Svätého. Ku krstu sa nosí tiež krstná svieca a košielka (krstné rúcho).

Skúste si prezrieť doma svoju krstnú košielku i sviecu, pozrite sa, čo máte na košielke napísané. Porozprávajte sa so svojimi rodičmi o vašom krste, spýtajte sa, prečo vám vybrali také krstné meno, ktoré nosíte i to, prečo vám vybrali vašich krstných rodičov.

-ak-

24. 10.
sv. Anton Mária Claret, biskup
25. 10.
sv. Chryzant a Dária, mučeníci;
sv. Maurus, biskup
26. 10.
sv. Evarist, pápež a mučeník
27. 10.
sv. Sabína
28. 10.
sv. Šimon a Júda, apoštoli
29. 10.
sv. Felicián, mučeník;
sv. Zenóbius, kňaz a mučeník
30. 10.
sv. Marcel, stotník;
sv. Eutropia, mučenica
31. 10.
sv. Wolfgang, biskup;
bl. Krištof, kňaz

Úmysly Apoštolátu modlitby na október

Všeobecný: *Aby Pán daroval pokoj tým častiam sveta, ktoré sú najviac týrané vojnou a násilím.*

Misijný: *Aby svetový deň misii v každom veriacom znovu roznietil nadšenie pre prinášanie evanjelia do celého sveta.*

Úmysel KBS: *Za hnutia v Cirkvi, aby každé svojou charizmou prispievalo k ešte väčšej jednote kresťanov a vernosti rímskemu veľkňazovi.*

spať! Hovorí:, Ale ja ti chcem tú smietku vybrať!? A nevšímaj si to brvno, ktoré má v oku on. Pletie si veci: verí, že brvno je smietkou. Zamieňa si skutočnosť. Žije v ilúzii. Ten, kto súdi, skončí prehrou, dopadne zle, lebo tá istá miera, ktorú použil, bude použitá pri jeho súde. Tento sudca, hrdý, sebaistý, robí chybu, lebo si berie miesto patriace Bohu, a tak ide do prehry. V čom je tá prehra? V tom, že bude súdený mierou, ktorou sám súdi.“

Podľa slov Svätého Otca, jediný, komu prináleží súdiť, je Boh a tí, ktorým on dá na to právomoc, pričom poukázal na Ježišov príklad:

„Ježiš pred Otcom nikdy neobviňuje! Naopak, obraňuje! On je prvým Zástancom - Paraklétom.

Potom nám posielal druhého, ktorým je Duch Svätý. On je obhajca: stojí pred Otcom, aby nás bránil pred žalobami. A kto je žalobcom? V Biblii sa nazýva žalobcom zlý duch, satan. Ježiš bude súdiť, to áno: na konci sveta, ale dovtedy oroduje, obhajuje...“

Nakoniec, ten, kto súdi, je „napodobňovateľom kniežaťa tohto sveta, ktorý je ľuďom stále v päťach, aby ich pred Otcom obviňoval,“ povedal pápež František a svoje myšlienky zhrnul v podobe prosby: „Nech nám Pán dá milosť napodobňovať Ježiša orodovníka, obrancu a advokáta, zástancu nás i tých druhých.“ A nech nám dá milosť nenapodobňovať to druhé, čo nás nakoniec zničí:

„Ak chceme ísť Ježišovou cestou, viac než žalobcami musíme byť obhajcami druhých pred Otcom. Keď vidím nepeknú vec na druhom, idem ho brániť? Nie. Ale mlč, choď sa modliť a obhajuj ho u Otca, ako to robí Ježiš. Modli sa zaňho, ale nesúď ho! Lebo keď to urobíš, potom keď vykonáš nepeknú vec ty, budeš súdený. Dobre na to pamätajme, prospeje nám to v každodennom živote, keď k nám príde túžba súdiť druhých, ohovárať ich, čo je tiež istou formou súdenia.“

Text zverejnený na internetovej stránke Vatikánskeho rozhlasu <http://sk.radiovaticana.va/>

Socha Fatimskej Panny Márie z Obišoviec v našej farnosti

V Lesnom bola posledná zástavka. Priebeh slávnosti bol opäť rovnaký ako v Petrovciach a v Nacinej Vsi. Mariánske večeradlo, svätá omša o Panne Márii a nakoniec sme sa so sochou rozlúčili a odprevadili pred vchod kostola, kde si ju prevzal pán kaplán z Trhovišť.

Tri dni počas, ktorých bola socha Fatimskej Panny Márie z Obišoviec v našej farnosti, boli príležitosťou pre duchovnú obnovu všetkých nás, ktorí tu žijeme.

Verme, že modlitby tých, ktorí si po tieto dni prišli uctiť našu nebeskú Matku a odovzdať pod jej ochranu všetky radosti i starosti života, budú vypočuté a prinesú mnohé dobrodenia.

Duchovný otec Emil

Prví sa s Pannou Máriou stretli veriaci z Petroviec nad Laborcom. Muži, za spevu mariánskej piesne, priniesli sochu slávnostným spôsobom v sprievode do kostola pred oltár. Tam bola uložená na pripravený podstavec a začalo mariánske večeradlo. Pomodlili sme sa ruženec s rozjímaním, ktorý sme obetovali za naše rodiny, za našu mládež i deti, prosili sme za pokoj v našich srdciach i za pokoj vo svete a nakoniec sa zasvätili Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. Vrcholom slávnosti bola votívna svätá omša o Preblahoslavenej Panne Márii.

Na druhý deň sa veriaci z Petroviec nad Laborcom mohli súkromne pomodliť pred sochou Panny Márie a v popoludňajších hodinách sa pri spoločnej pobožnosti so sochou rozlúčili a tá potom putovala do farskej obce v Nacinej Vsi.

Každý mesiac putuje socha Fatimskej Panny Márie z Obišoviec po jednotlivých dekanátoch Košickej arcidiecézy. V septembri sme ju privítali v našom michalovskom dekanáte. Socha postupne putovala po jednotlivých farnostiach a od 18. do 20. septembra bola aj v našej farnosti.

Odpustky spojené s modlitbou ruženca v októbri

Úplné odpustky môžu získať tí, čo sa modlia ruženec v kostole, v kaplnke alebo v rodine, v rehoľnom spoločenstve alebo nábožnom združení. Na získanie odpustkov sa stanovuje: 1. Stačí štvrtina celého ruženca, čiže päť desiatkov, 2. k modlitbe treba pridať nábožné rozjímanie o tajomstvách, 3. pri verejnom recitovaní treba vysloviť tajomstvá podľa zaužívaného zvyku.

Piatková slávnosť pred sochou Fatimskej Panny Márie v Nacinej Vsi mala rovnaký priebeh ako v Petrovciach nad Laborcom. V sobotu sa veriaci z Nacinej Vsi so sochou rozlúčili a prevzali ju veriaci z Lesného.

Pripomenuli si obeť vojen

V Petrovciach nad Laborcom sa na sviatok Sedembolestnej Panny Márie uskutočnila spomienková slávnosť, pri ktorej si obyvatelia obce, veriaci našej farnosti, pripomenuli svojich otcov a synov, ktorí zahynuli počas prvej a druhej svetovej vojny. Hoci sa môže zdať, že tých 16 vyhasnutých ľudských životov je iba omrvinkou z miliónov obetí, opak je pravdou. Smrť každého z mužov, ktorí museli opustiť svoje rodiny a narukovať, aby bojovali najprv za pána cisára, neskôr za ťažko uchopiteľnú ideu, zasiahla nielen najbližších, ale dokonca aj nenarodené deti - potomkov týchto vojakov.

Slávnosť začala bohoslužbou v chráme Najsvätejšej Trojice. V homílii vdp. otec Emil Onderko pripomenul nezmyselnosť vojen, ale upozornil aj

členov Klubu vojenskej histórie Karpaty zo Sniny.

Popoludní na miestnom ihrisku nasledovali ukážky strelby z ručných

Možno si niektorý z nich aj uvedomil, že podobnými zbraňami proti sebe bojovali vojaci a na rozdiel od tejto strelby, ktorá narobila iba trochu hluku, ničila tá vojnová - ostrá - životy.

Pre záujemcov o históriu a osudy vojakov z Petrovciach bolo na popoludnie pripravené obrazovo-slovné dokumentárne pásmo, ktoré pripomenulo udalosti prvej vojny z rokov 1914 - 1918 a druhej vojny z rokov 1939 - 1945. Prednášky členov KVH Beskydy z Humenného a pplk. vo výslužbe p. Jakubca z Trebišova vhodne dopĺňali vstupy folklórnej skupiny ROKICA. Odznelo veľa starých, polozabudnutých vojenských piesní a v pásme bola predstavená situácia, aká mohla nastať v momente, keď sa obyvatelia dozvedeli, že bola vyhlásená vojna a s ňou aj všeobecná mobilizácia. Osobitne silné boli osobné svedectvá hostí - pozostalých po vojakoch, ktorí celý svoj život prežili bez otcov, či bratov. Niektoré zvlášť zaujímavé osudy boli predstavené v krátkych príbehoch.

Nebolo možné spomenúť počas jedného dňa osudy všetkých padlých Petrovčanov. Spomienková slávnosť však ľuďom silno pripomenula, čo všetko môže spôsobiť vojenský konflikt.

Podujatie zorganizovala Jana Zaťovičová Pčolinská z OZ Petrovské kľúče v spolupráci s OZ Arboraetas. Záštitu nad ním prevzal starosta obce Štefan Rovňák.

na hrozbu, ktorá sa k nám ticho a nenápadne zakráda v podobe nepokojov a bojov na Ukrajine, v Sýrii, Iraku, afrických krajinách. Akoby na každom kontinente chceli dokázať, že sú lepší v hromadnom ničení, vraždení ľudí a schopnosti zmeniť sa na divé zvieratá. Každú chvíľu sa môžeme ocitnúť v novej vojne, v ktorej pravdepodobne nestihnú chlapi ani narukovať.

Po sv. omši nasledovala panychída za zomrelých, ktorú slúžil vdp. otec Jozef Lukáč.

Z kostola sa Petrovčania presunuli k pamätníku obetiam svetových vojen. V pietnom akte pozostalí a starosta obce zapálili symbolické sviece za každého z padlých. Táto jednoduchá spomienka mala veľký emotívny náboj a orámovala ju čestná salva v podaní

zbraní, používaných v čase svetových vojen, čo zaujalo najmä chlapcov.

-jz-
foto Pavol Kocan

Misie nie sú pre každého!

Myslím, že prvým misionárom, o ktorom som v detstve počula bol **páter Damián De Veuster**. Dočítala som sa o ňom – pre mňa v strašidelnej knihe „Na ostrov smrti“. Za svätca bol vyhlásený Cirkvou len nedávno v roku 2009 pápežom Benediktom XVI. Kniha, ktorá sa stala bestsellerom v kresťanských kruhoch, opisovala jeho život kňaza na ostrove Molokai, kde sa staral duchovne, ale aj telesne o tých, pre ktorých už nebola medicínska pomoc, pretože trpeli malomocenstvom. Preto tak „strašidelná kniha“. Ťažko sa mi ako dieťaťu pozeralo na fotografie chorých, ktorých telo bolo zaživa mŕtve. Bála som sa čo i len dotknúť sa tej knihy. Molokai - Ostrov smrti, sa tak volal práve kvôli tomu, že sem malomocní prichádzali zomrieť, bol izolovaný od sveta, aby sa príšerná choroba nešírila ďalej. Mladý muž - kňaz zasvätil svoj život službe práve týmto ľuďom, aby im bol pomocou v časoch otupenosti, zúfalstva, smútku, bolesti, ale i oporou v poslednej hodine smrti. Bol pri nich, aby im dodával nádej evanjelia, ohlasoval radostnú zvesť a Božie kráľovstvo. Vybral si život práve na tomto mieste, aby všetci, ktorých choroba pritlačila k zemi a možno i stratili vieru v Boha našli opätovne silu a nádej pre večný život.

Ak by mal byť toto jediný príklad misií, tak by si možno viacerí povedali: „Misie nie sú pre mňa.“ Vskutku, Damiánovo rozhodnutie zostať na ostrove nebolo jednoduché. Viedlo k opusteniu nielen svojich blízkych, ale i k obete vlastného života. A to nedokážu všetci ľudia.

Damián zomrel ako ostatní jemu zverení. Na malomocenstvo.

Keď hovoríme o misiách, väčšinou máme na mysli mužov, ale aj ženy, ktorí odchádzajú do odľahlých krajín sveta: Afriky, Ázie, alebo k indiánskym kmeňom do Ameriky. Tam ohlasujú Božie slovo, aby ho počuli všetci, ku ktorým sa nemalo šancu doteraz dostať. Často počuť správy o tom, ako trpia pre svoju vieru a niekedy i nasadia svoje vlastné životy pre vieru v Krista.

Patrónkou misionárov je **sv. Terézia od dieťaťa Ježiš a sv. Tváre z Lisieux**. Táto mladá dievčina vstúpila do karmelského kláštora ako 14 ročná a už odtiaľ nevyšla. Nemusela cestovať loďou dlhé mesiace, aby sa stala misionárkou. Mala srdce misionára a záležalo jej na tom, aby každá duša na zemi spoznala Ježiša Krista. Opisuje to vo svojich listoch:

Hoci som taká maličká, chcela by som osvecovať duše ako proroci, učitelia Cirkvi, mám povolanie byť apoštolom... Ježišu, chcela by som prejsť po celej zemi, hlásať tvoje meno a zasadiť na pôde neveriacich tvoj slávny kríž, lenže jedno misijné pole by mi nestačilo; chcela by som súčasne hlásať evanjelium na všetkých piatich svetadieloch, ba aj na najvzdialenejších ostrovoch... Chcela by som byť misionárom nielen niekoľko rokov, ale chcela by som ním byť už od stvorenia sveta až do skončenia vekov... A nadovšetko by som chcela, môj milovaný Spasiteľ, preliať za teba svoju krv až do poslednej kvapky...

Sv. Terézia bola misionárkou skrze modlitbu. Modlitbou vypysovala iným spásu.

Misionárom teda môže byť aj človek, ktorý necestuje loďou na opačný pól zemegule, pretože misie nie sú

o cestovaní loďou, či lietadlom. Sú o šírení Božieho Slova, o šírení evanjelia. Aby nikto nezostal bez možnosti počuť radostnú zvesť - slovo o Božej láske prejavenej v Ježišovi Kristovi.

Boh nás môže smerovať rôznymi smermi. Menej známa prorocká postava Cirkvi **Madeleine Delbrellová**, je príkladom novodobého misionára. Po svojej konverzii, túžila naplno ohlasovať Božie Slovo vo svete. No jej misijným miestom nebola Afrika, či indiánske kmene. Cítila, že má žiť v centre spoločnosti, tam kde vyrastala. V Paríži. Tam chcela svedčiť svojím životom a prácou, chcela sa venovať službe iným a ohlasovať Božie skutky.

Ako sama tvrdila: **Sú ľudia, ktorých si Boh oddelí a vezme stranou. Ale sú druhí, ktorých nechá uprostred zástupov, ktorých „nestiahne“ zo sveta. Ide o ľudí, ktorí vykonávajú normálnu prácu, majú normálnu rodinu, alebo žijú normálnym životom slobodného človeka vo svete.**

Všetky tieto cesty misií sú len odpoveďou na výzvu a vyslanie, ktoré nám dáva Ježiš Kristus. Ak sa to tak dá povedať On bol prvým misionárom a posielal aj nás stať sa nimi.

Zvolal Dvanástich a dal im silu i moc nad všetkými zlými duchmi a liečiť neduhy. Potom ich poslal hlásať Božie kráľovstvo a uzdravovať chorých. A povedal im: „Na cestu si neberte nič: ani palicu, ani kapsu, ani chlieb, ani peniaze, ani dvojce šiat nemajte. Keď vojdete do niektorého domu, ostaňte tam a odtiaľ vychádzajte. Ale keby vás niekde neprijali, odíďte z toho mesta a straste si prach z nôh na svedectvo proti nim.“ Oni šli, chodili po dedinách, všade hlásali evanjelium a uzdravovali. (Lk 9, 1-6)

A na inom mieste hovorí svojim učeníkom:

„Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu. Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený.“ (Mk 16, 15-16)

Toto misijné vyslanie je určené pre každého kresťana. Ide o zodpovednosť, ktorú nám dáva Boh za iných. Zodpovednosť ohlásiť každému, kto nepozná Krista (alebo ho pozná dlhé roky, ale nie pravdivo), radosť evanjelia. Radosť z toho, čo nám vydobyl Kristus, keď sa za nás obetoval.

Je však potrebné opustiť miesto, kde Boh je, aby sme sa vydali tam, kde Boh nie je. A takých miest je zaiste okolo nás veľmi veľa: v práci, v škole, v rodine, medzi priateľmi, v uliciach mesta. Tam, kde môžeme zasievať semienka viery, svedčiť svojím životom o Bohu, vypočuť, podporiť, ponúknuť pomocnú ruku a ukázať svojím životom to, čo robil Ježiš Kristus.

Misie sú pre každého! Aj pre teba! Kde je tvoje misijné miesto?

Katolícka Cirkev slávi v predposlednú októbrovú nedeľu Svetový deň modlitieb za misie. Na Slovensku je tento deň známy pod názvom Misijná nedeľa. Je zároveň spojený s viacerými aktivitami na podporu misií vrátane zbierky Pápežských misijných diel (PMD). Misijná nedeľa je zvláštna príležitosť, ktorá pripomína kresťanom - katolíkom neustálu platnosť jej misijného poslania.

Lenka Pčolinská
ilustračné zábery z internetu

Rozpis svätých omší na október 2014

Prvopiatkový týždeň 29. 9. 2014 – 5. 10. 2014

Deň	Spoveď	Sv. omša
Pondelok	15:30 – 18:00 Nacina Ves	18:00 Nacina Ves
Utorok		16:30 Petrovce n/L
Streda	17:00 – 18:00 Lesné	18:00 Lesné
Štvrtok	16:00 – 18:00 Petrovce n/L	18:00 Petrovce n/L
Piatok	15:00 – 15:30 Vybuchanec	15:30 Vybuchanec 16:45 Lesné 16:45 Petrovce n/L 18:00 Nacina Ves
Sobota		8:00 Lesné

Sväté omše v týždni

Pondelok	18:00	Nacina Ves
Utorok	16:30	Petrovce n/L
	18:00	Vybuchanec
Streda	18:00	Lesné
Štvrtok	18:00	Petrovce n/L
Piatok	18:00	Nacina Ves

Koľko rúk má tvoj Boh?

Dlhoročný misionár spomína svoju osobnú skúsenosť:

Pred cestou na zotavenie a preliečenie do Európy som si krátil čas na letisku pozieraním okolia. Vstúpil som do jedného múzea blízko letiska a s úžasom som pozeral na jedného z hinduistických bohov - Šivu, ktorý mal desať alebo až dvanásť rúk.

Zdalo sa mi to divné, keď som videl túto modlu, bôžika s dvanástimi rukami. Nejaký hinduista si ma všimol, ako sa krútim okolo tohto bôžika a počítam jeho ruky. Oslovil ma s otázkou: „Ty nie si hinduista?“ Odpovedal som mu: „Nie, ja som kresťan!“ Potom som sa ho opýtal: „Nechápem, prečo má tento bôžik dvanásť rúk?“ Miestny hinduista odpovedal: „Má dvanásť rúk, aby sa naznačilo, že je všemohúci, pretože svojimi rukami drží celý vesmír.“

Pri mojom počudovaní mi položil otázku: „Koľko rúk má tvoj Boh?“ Mal som na krku krížik, a tak som ho vytiahol a povedal: „Má len dve ruky a aj tie má pribité.“ Teraz sa údiv objavil na jeho tvári a povedal: „A ty nasleduješ Boha len s dvoma rukami a naviac, keď ich má pribité? Čo potom môže ten tvoj Boh pre teba urobiť?“ S pocitom hrdosti som povedal: „On ma nekonečne miluje, on ma objíma vo svojej láske!“

„Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život. Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze neho svet spasil.“ (Jn 3, 16-17)

Nedeľné sväté omše v októbri

	5. 10.	12. 10.	19. 10.	26. 10.
8:00	Lesné	Petrovce n/L	Suché	Petrovce n/L
9:15		Vybuchanec	Lesné	Lesné (8:00)
9:15	Nacina Ves	Nacina Ves	Nacina Ves	Vybuchanec
10:30	Petrovce n/L	Lesné	Petrovce n/L	Nacina Ves

Oznamy

Sv. ruženec v mesiaci októbri sa bude modliť pol hodiny pred sv. omšou spolu s kňazom.

Utorok – 7. október 2014

Petrovce n/L
od 9:00 do 16:30 poklona pred Najsvätejšou Sviatosťou oltárnou

V **piatok 10. októbra 2014** o 18:00 hod. bude vo farskom kostole v Nacinej Vsi detská svätá omša. Pred svätou omšou o 17:00 hod. bude stretnutie prvoprijímajúcich detí na fare.

Nedeľa – 12. október
zbierka na misie

Nedeľa – 19. október – tretia nedeľa mesačná zbierka na kostolné potreby

V nedeľu 26. októbra bude farská odpustová slávnosť v Nacinej Vsi. Slávnostná sv. omša začne o 10:30 hod.

Vysluhovanie sviatosti zmierenia pred Všetkými svätými:

Piatok – 24. 10.
Nacina Ves: 15:30 – 18:00
Utorok – 28. 10.
Vybuchanec: 16:00 – 17:00
Streda – 29. 10.
Lesné: 16:00 – 17:00
Štvrtok – 30. 10.
Petrovce n/L: 15:00 – 17:00

Farská matrika

Krsty:

Marek Tiňo – Nacina Ves

Nech sa vzráha v múdrosti, veku a v obľube u Boha i ľudí!

Pohreby:

Peter Timko – Petrovce n/L

Rok narodenia – 1981

Odpočinitie večné daj mu Pane a svetlo večné nech mu svieti, nech odpočíva v pokoji.

Sobáše

Jaroslav Škorvaga (Petrovce n/L) – **Jana Lukáčová** (Petrovce nad Laborcom)
Petrovce nad Laborcom